

podstata zákona o nekalé soutěži, nemůže se státi v tomto období řízení a musí zůstat vyhrazeno rozsudku. Nelze se proto zabývat s příslušnými vývody dovolacího rekursu. Vytýká-li stěžovatel, že ani nárok není osvědčen, přehlíží, že právě za tím účelem bylo usnesení soudu prvé stolice zrušeno. Jaké osvědčení chce ohrožená strana nabízet, musí býti zůstaveno jí. Osoby, jež mají býti slyšeny k osvědčení nároku, bydlí v obvodu procesního soudu a není zapotřebí, by byly slyšeny dožadným soudem. Nelze ani přisvědčiti stěžovateli, že návrh na povolení prozatímního opatření postrádá žádoucí určitosti a přesnosti, neboť, mluví-li ohrožená strana o navázaném spojení, miní tím nepochybně spojení se svými obchodními zástupci.

Čís. 11588.

Při ojedinělém rušebním činu, jež zůstal bez následků a jehož opakování netřeba se obávat, jest zápůrčí žaloba (§ 523 obč. zák.) zbytečná.

(Rozh. ze dne 16. dubna 1932, Rv II 201/31.)

Žalobce se domáhal na žalovaném, by bylo uznáno právem, že žalovanému nepřísluší právo cesty po žalobcově pozemku. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d žalobu zamítl.

D ů v o d y:

Dovolání opřenému o dovolací důvod č. 4 § 503 c. ř. s. nelze odepřít oprávněnost. Tím, že žalovaný po pozemku žalobcově p. č. 2404 přešel na H-ovo pole, by tam vykonal hospodářské práce, k nimž byl najat, není ještě odůvodněn žalobní nárok, an žalovaný, jakž bylo zjištěno, ještě před podáním žaloby prohlásil, že již na H-ův pozemek tamtudy nepojede, a že chtěl nahraditi škodu. Soud nevzal za zjištěno, že — jak žalobce tvrdil — žalovaný prohlašoval, že má právo na H-ův pozemek jezdit. Nelze tedy ze zjištěných skutečností usuzovati, že si žalovaný osoboval služebnost, která je předmětem tohoto sporu (§ 523 obč. zák.). Při ojedinělém činu rušebním, který zůstal bez následků a jehož opakování netřeba se obávat, jest žaloba zápůrčí zbytečná (Krainz — Ehrenzweig díl I., část 2. § 246, str. 332). Nebyly tvrzeny, tím méně prokázány skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že žalovaný své prohlášení, že již tamtudy na H-ovo pole nepojede, nemyslí vážně, a to, že žalovaný chtěl nahraditi škodu před žalobou, již o sobě vylučuje možnost, že by z jeho jediného přejetí po poli žalobcově mohl odvozován býti vznik H-ova práva jezdit po žalobcovu poli. Proto obavy nižšími soudy vyslovené, že by zmíněným činem žalovaného neporušenost vlastnického práva žalobcova mohla býti nějak dotčena, postrádají podkladu, obavy ty jest pokládati za bezdůvodné a proto i žalobu za zbytečnou, ano vlastnické právo žalobcovo není ohroženo.

Čís. 11589.

Tvrzení žalobce ve vylučovací žalobě podle § 37 ex. ř., že mu přísluší k vylučovaným předmětům výhradně a úplné vlastnictví, ježto je